

HET VERHAAL VAN MARIA MAZZARELLO (HERDACHT OP 13 MEI, GESTORVEN IN 1881)

OVER HET TOT STAND KOMEN VAN HET VERHAAL

Het Maria Mazzarelloverhaal is ontwikkeld op eigen initiatief, gebaseerd op de methode Godly Play en de verhalen over heiligen van Jerome Berryman (*The Complete Guide to Godly Play, Volume 7*) en de 'object box' (*The Complete Guide to Godly Play, Volume 5, Practical Helps from Godly Play Trainers, page 13-14*).

Het verhaal werd ontwikkeld door een werkgroep van Godly Play vertellers uit de Don Boscobeweging (Annemie Tuts, Elly Mondelaers, zuster Hilde Huysentruyt, zuster Katia Catteau, Maarten Van Eeckhout, Nele Vanlancker, Sigrid Desmet en Gee Van den Berghe).

Het werd getest en bijgestuurd door twee testgroepen van volwassenen. Daarnaast werd het ook getest bij kinderen tussen 6 en 12 jaar in de Don Boscobasisschool en het internaat van Wijnegem en op het Don Bosco-internaat van Kortrijk.

Het verhaal van Maria Mazzarello wordt best verteld nadat het verhaal van Don Bosco al aan bod is gekomen. Wanneer de kinderen vertrouwd zijn met het verhaal van Don Bosco, zullen ze het verhaal van Maria Mazzarello ook beter begrijpen en de parallellen hierin kunnen ontdekken.

Kürt Maes tekende de figuren en Annabel De Croo verzorgde de grafische vormgeving van het boekje.

HET MATERIAAL

PLAATS:	De kast van Pinksteren, op de tweede rij.
STUKKEN:	Boekje van Maria Mazzarello, een houten Maria Mazzarello figuur, een mandje met een vilten wijnrank, houten blokjes die een kerk en 2 huisjes voorstellen, een houten venstertje, een naald, enkele gekleurde draden en een stukje stof met op de achterkant enkele carnavalelementen, een afbeelding van de ontmoeting tussen Maria Mazzarello en Don Bosco, een houten figuur van Maria Hulp der Christenen en een wereldbol.
ONDERLEGGERS:	Witte vilten onderlegger (60 op 80 cm)

BEWEGINGEN**WOORDEN**

Haal de figuur van Maria Mazzarello bij de gemeenschap van de heiligen en haal ook het mandje met het verhaal.

Neem de witte onderlegger en leg hem voor je open. Neem de figuur van Maria Mazzarello in je handen en kijk ernaar. Wijs naar het witte voetje terwijl je zegt "tijdens de witte tijd van het jaar".

Zet Maria Mazzarello vlak voor je op de onderlegger neer, zo lijkt ze samen met jou de verteller van het verhaal.

Neem het boekje van Maria Mazzarello en leg het in het midden van de onderlegger voor de figuur van Maria Mazzarello. Begin het dorp op te bouwen door eerst de kerk te plaatsen en er een huisje bij te zetten.

Maak met je vingers spelende en dansende bewegingen.

Neem de wijnrank en kijk er nieuwsgierig naar en leg hem dan losjes diagonaal op de witte onderlegger, dichtbij de figuur van Maria Mazzarello.

Door met je vingers te stappen (van het dorp naar rechtsboven op de onderlegger, vanuit het perspectief van de verteller) toon je de verhuis naar de afgelegen boerderij.

Wijs even naar de wijnrank die op de onderligger ligt.

Plaats het houten venstertje rechtsboven op de onderlegger (vanuit het perspectief van de verteller), zodat je in de richting van het dorp kijkt als je erdoorheen kijkt.

Kijk goed waar ik naartoe ga om het verhaal van vandaag te halen.

Dit is het verhaal van Maria Mazzarello.

De kerk herdenkt haar tijdens de witte tijd van het jaar.

Ik vraag me af waarom we Maria Mazzarello herdenken. Laten we even kijken.

Maria Mazzarello werd bijna 200 jaar geleden geboren in Mornese, een dorpje in het noorden van Italië, te midden van de wijngaarden. Ze was de oudste van een groot gezin.

Iedereen noemde haar Maín.

In hun huis was het altijd gezellig druk want ze woonden samen met nog andere familieleden... met tantes, nonkels, neefjes en nichtjes.

Maín had veel vriendinnetjes. Ze hield van spelen, lachen, zingen en dansen. Ze genoot ook van de natuur, van de kleurrijke veldbloemen en de zwierige wijnranken. Het was haar manier om dicht bij God te komen en God dicht bij haar.

Naar school gaan kon ze niet, want onderwijs was er nog niet voor meisjes. Gelukkig leerde haar vader haar lezen.

Toen ze 12 jaar was, verhuisde haar gezin naar een afgelegen boerderij, op een half uur wandelen van het dorp.

Maín hielp haar moeder ijverig in en rond het huis. Overdag ging ze met haar vader mee werken in de wijngaard. Sterk als ze was, moest ze zeker niet onderdoen voor de jongens.

Tijdens de middag zag je haar vaak alleen zitten tussen de wijnranken. Ze genoot dan rustig van het uitzicht op het dorp, met de kerktoren in de verte.

Elke avond zat ze aan het vensterraam in haar kamer vanwaar ze de mensen van het dorp zag samenkomen om te bidden in de kerk. Ze voelde zich sterk verbonden met hen én met God.

<p><i>Doe de ramen open (naar het dorpje toe) wanneer je vertelt dat ze zich verbonden voelde met de mensen van het dorp en met God.</i></p> <p><i>Maak een zegenend gebaar bij het venstertje wanneer je zegt "samen als gezin aan het vensterraam te bidden"</i></p> <p><i>Dit gebaar kan met vlakke uitgestrekte hand gemaakt worden of het gebaar met twee handen zoals bij het stukje 'Main kwam dichtbij God...'</i></p>	<p>Haar moeder was nieuwsgierig en ontdekte wat ze elke avond in haar kamertje deed.</p> <p>Ze beslisten om voortaan elke dag voor het avondeten samen als gezin aan het vensterraam te bidden.</p>
<p><i>Door met je vingers te stappen (deze keer van rechtsboven van de onderlegger terug naar het dorp) toon je de verhuis terug.</i></p> <p><i>Neem een naald en rijg er enkele gekleurde draden door wanneer je vertelt dat ze "in de leer ging bij de kleermaker".</i></p> <p><i>Zet een extra huisje bij het dorp.</i></p> <p><i>(n.v.d.r., als je vreest dat je de draden niet door het oog van de naald krijgt tijdens het vertellen, kan je de draden er op voorhand inrijgen en doen alsof)</i></p> <p><i>Neem het stukje stof en naai er enkele steken op terwijl je zegt "voor Maín was elke naaldsteek een daad van liefde voor God".</i> Neem hiervoor rustig je tijd. De stilte geeft het verhaal meer diepgang.</p> <p><i>(n.v.d.r. enkele naaldsteken in de vorm van een hart kan mooi zijn, als jou dat lukt)</i></p>	<p>Door een diefstal verhuisde het gezin terug naar het dorp. want ze voelden zich op de afgelegen boerderij niet meer veilig. Maín was blij dat ze weer dicht bij haar vriendinnen en bij de kerk zou wonen.</p> <p>Niet veel later brak er een ernstige besmettelijke ziekte uit. Mensen werden ziek en stierven. Ook enkele familieleden van Maín werden ziek. De priester vroeg haar om samen met hem de zieken te gaan verzorgen en ze zei 'ja'. Ze nam haar taak vol overgave op, ook al was ze bang om zelf besmet te worden.</p> <p>Het gezin dat ze verzorgde, genas. Maar Maín werd erg ziek. Ze herstelde langzaam maar zou nooit meer zo sterk zijn als voordien. Ze had zelfs de kracht niet meer om in de wijngaard te werken. Toch verloor ze de moed niet en zocht ze naar een andere manier om goed te doen.</p> <p>Samen met haar beste vriendin ging ze in de leer bij de kleermaker van het dorp en begonnen ze met een klein naaiatelier. Wat begon met enkele meisjes werden er steeds meer. Al snel kwamen er andere vrouwen mee helpen.</p> <p>Ze boden de meisjes een plek waar ze konden leren naaien, waar ze konden spelen, zingen en plezier maken en waar ze God konden leren kennen en beminnen.</p> <p>Voor Maín was elke naaldsteek een daad van liefde voor God.</p>

<p><i>Bij “ze vierden ook carnaval” draai je het lapje stof om en laat je de tekening op de achterkant zien. Leg ze daarna neer in het midden van de bovenkant van het doek (vanuit het perspectief van de verteller)</i></p>	<p>Soms trokken ze zelfs voor een hele dag naar buiten, de wijngaarden in. Ze vierden ook carnaval, wat in die tijd ongewoon was voor meisjes.</p>
<p><i>Je kan een van je handen dicht bij de figuur van Maria Mazzarello houden wanneer je vertelt hoe God dichtbij komt. Je kan ook een beweging maken met beide handen, de ene die de beweging van God naar Maria Mazzarello voorstelt en de andere die van naar Maria Mazzarello naar God.</i></p> <p><i>Toon hier de afbeelding van de ontmoeting tussen Don Bosco en Maria Mazzarello in Mornese. Laat de tekening even zien aan de hele kring en leg hem dan neer, in de linkerhoek bovenaan het doek (vanuit het perspectief van de verteller).</i></p>	<p>De mensen uit het dorp begonnen te roddelen. Sommigen waren het niet eens met de manier waarop zij met de meisjes omgingen. Het werd zelfs zo erg dat Maín een tijdje weg moest uit het dorp.</p> <p>God kwam toen zo dicht bij Maín, en Maín kwam zo dicht bij God dat ze wist wat God wilde. God wilde dat ze op dezelfde manier met de meisjes zou blijven omgaan, ondanks alle tegenkantingen.</p> <p>Maín nam haar werk weer op.</p> <p>Wat later kwam Don Bosco op bezoek in Mornese. Hij kwam met de fanfare op kop en een groep uitbundige jongens. Maín keek met grote ogen, ze vond het prachtig. Dit was wat zij wilde met haar meisjes. Zij had dezelfde droom als Don Bosco</p> <p>Don Bosco wilde ook graag dat meisjes, net als zijn jongens, vrij en blij konden spelen voor God. Die dag in Mornese ontdekten Don Bosco en Maín dat het hun werk zou zijn om daar samen voor te zorgen.</p>
<p><i>Toon hier het beeld van Maria Hulp der Christenen. Plaats het beeld daarna links op het doek.</i></p> <p><i>Toon de wereldbol. Plaats de wereldbol ook links onderaan op het doek (vanuit het perspectief van de verteller).</i></p>	<p>11 vriendinnen besloten om samen een groep op te richten. Ze vroegen aan Maria Mazzarello of zij de groep wilde leiden. Ze vertrouwden haar. En Maín zei ‘ja’.</p> <p>Don Bosco noemde hen de Dochters van Maria Hulp der Christenen en dit is haar beeld.</p> <p>Maria Mazzarello leefde eenvoudig en tussen haar meisjes. Ze besliste zelfs om mee met hen naar school te gaan want ze wou nog graag leren schrijven.</p> <p>Het werk van de zusters van Don Bosco groeide en groeide. Er kwamen steeds meer zusters en medewerkers. Ze werden al snel bekend buiten Mornese, maar ook buiten Italië, en zelfs buiten Europa, in de hele wereld.</p>
	<p>Maria Mazzarello stierf toen ze 44 jaar was, thuis omringd door zusters en kinderen.</p> <p>Maar haar droom is verder blijven leven, ook vandaag is die droom nog levend.</p>

	<p>We gedenken Maria Mazzarello omdat zij de meisjes liefhad en hen leerde vertrouwen in zichzelf en in God.</p>
<p><i>Leid de verwondering over het leven van Maria Mazzarello door de volgende vragen te gebruiken:</i></p>	<p>Ik vraag me af ...</p> <p>...welk deel van het verhaal jij het mooiste vindt.</p> <p>...welk deel van het verhaal het belangrijkste is.</p> <p>...welk deel van het verhaal over jou gaat. Of waar jij zou kunnen zijn in dit verhaal.</p> <p>...of we iets uit het verhaal kunnen weglaten en toch nog steeds het verhaal hebben dat we nodig hebben.</p>
<p><i>Toon de kinderen het boekje. Toon op de kaart waar Maria Mazzarello leefde. Toon de vlag van het land...</i></p> <p><i>Toon het verhaal zodat de kinderen Maria Mazzarello beter leren kennen.</i></p>	<p>Laat me nu even tonen wat er in dit boekje staat en hoe je het kan gebruiken om meer over Maria Mazzarello te weten te komen.</p>
<p><i>Toon de kinderen hoe het materiaal terug in het mandje past en plaats het mandje met de figuur van Maria Mazzarello terug op zijn plaats.</i></p>	<p>Laat me nu tonen hoe je dit verhaal weer kan opbergen. Dit is de werelddol die ons doet denken aan het werk van de zusters in de hele wereld.</p> <p>Dit is Maria Hulp der Christenen. Ze doet ons denken aan de zusters van Don Bosco en vele anderen die hun werk verderzetten.</p> <p>Dit is een afbeelding van de ontmoeting tussen Don Bosco en Maria Mazzarello die ons doet denken aan Maín die in Don Bosco haar droom herkent.</p> <p>Hier is de naald en draad die ons doen denken aan de start van het werk met de meisjes.</p> <p>Hier is het venstertje dat ons doet denken aan haar verlangen om dicht bij de mensen van het dorp én bij God te zijn.</p> <p>Dit is de wijnrank die ons doet denken aan Maín die graag meewerkte in de wijngaard, maar ook genoot van de rust in de natuur.</p> <p>Hier is het boekje dat ons helpt om meer over Maria Mazzarello te weten.</p> <p>Hier is de kerk, het geboortehuis en het eerste naaiatelier die ons doen denken aan het dorpje Mornese waar alles begon.</p>

	Hier is de witte onderlegger omdat we Maria Mazzarello herdenken tijdens de witte tijd van het jaar.
	En nu vraag ik me af wat jij vandaag als werk wilt maken.

